



# Po Bazilikos skliautais

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų, Upytės Šv. Karolio Boromiejaus ir Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko parapijų leidinys

*Mielieji,*

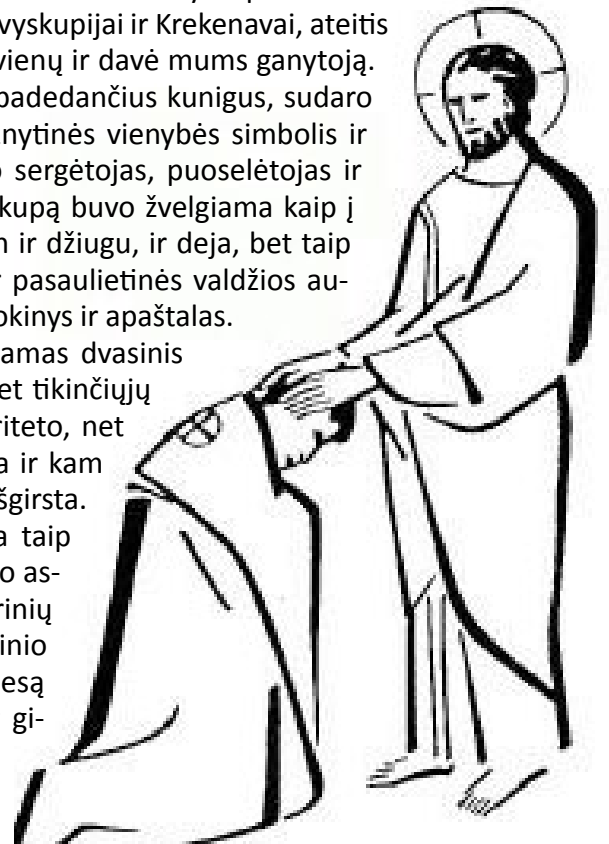
Be Panevėžio katedros Krekenavos parapija yra viena iš nedaugelio Panevėžio vyskupijos parapijų, kurioje taip dažnai tenka sutikti vyskupijos ir ne tik ganytoją. Kiekvieno mėnesio 15 dieną, o ypač Didžiųjų Žolinės atleidų metu, jau esame įpratę kad šv. Mišioms vadovauja vienas, o kartais net keli vyskupai. Ištikimiausias pastarųjų metų Krekenavos bazilikos piligrimas – vyskupas emeritas Jonas Kauneckas, kuris, beje, kartu su tuometiniu klebonu a. a. kan. Petru Budriūnu, daugiausia prisidėjo, kad Krekenavos šventovei būtų suteiktas garbingas Mažosios bazilikos titulas, ir paskyrė mane pirmuoju jos rektoriumi. Kad ir ne ilgi dabar jau arkivyskupo Liongino Virbalo metai, praleisti mūsų vyskupijoje, taip pat pasižymėjo dėmesingumu mūsų parapijai ir joje vykstantiems atleidams bei kitiems parapijos gyvenimo ir augimo pokyčiams. Šių metų liepos 16-ąją, Švč. Mergelės Marijos, Karmelio kalno Karalienės, liturginio minėjimo dieną, naujuoju Panevėžio vyskupu tapo jauniausias Lietuvos vyskupas Linas Vopjanovas OFM. Ką tai reiškia jam pačiam, ką tai reiškia Panevėžio vyskupijai ir Krekenavai, ateitis parodys. Tačiau šiandien turime dėkoti Dievui, kad nepaliko mūsų vieny ir davė mums ganytoją. Pagal Bažnyčios tvarką kiekviena vyskupija, turinti vyskupą ir jam padedančius kunigus, sudaro taip vadinamą vietinę Bažnyčią. Taigi vyskupas pirmiausia yra bažnytinės vienybės simbolis ir garantas. Jis – apaštalų įpėdinis, autentiško krikščioniško tikėjimo sergėtojas, puoselėtojas ir perdavėjas. Bažnyčios istorijoje yra buvę laikotarpių, kuomet į vyskupą buvo žvelgiama kaip į didžios bažnytinės ir net pasaulietinės valdžios autoritetą. Šiandien ir džiugu, ir deja, bet taip nebėra. Džiugu, nes vyskupas nėra pirmiausia politinis veikėjas ar pasaulietinės valdžios autoritetas. Jis yra pirmiausia ir svarbiausia Jėzaus Kristaus sekėjas, mokinys ir apaštalas.

Ir toks turėtų visuomet išlikti. Pasakiau ir „deja“, nes nors ir būdamas dvasinis autoritetas ir vertai juo laikomas, daugelio šiandienos žmonių ir net tikinčiųjų katalikų tarpe toks nėra. Mūsų laikmetis pasižymi bet kokio autoriteto, net ir dvasinio, neigimu ir netgi niekinimu. Todėl tai, ką šiandien kalba ir kam kalba vyskupas, gali būti ir vienu, ir kitu atveju silpnai klausomasi ir išgirsta.

Šiandien kaip niekad tie, kurie atstovaujame Kristui, jeigu galima taip sakyti, pirmosiose gretose, – vyskupai, kunigai, pašvęstojo gyvenimo asmenys – savo vietą po saule privalome užsitikrinti ne titulais ar išorinių ženklų puošnumu bei blizgesiu, bet asmeninio ir bendruomeninio dvasinio gyvenimo tikrumu ir šventumu. Šiandien bet kokius į tiesą pretenduojančius žodžius turi patvirtinti ir palydėti autentiškas ir gilus gyvenimas. Taigi nuo pirmos naujojo vyskupo ganytojavimo mūsų vyskupijoje dienos ne tik Krekenavoje, bet ir visose vyskupijos parapijose, kur bendrai Eucharistijos malda renkasi katalikų bendruomenės, turi būti meldžiamasi už vyskupą Liną ir jo kunigus, kad jie būtų kuo tikresni ir ištikimesni Dievo Dvasios įrankiai Kristaus karalystės skelbimui. Kaip žinia, jaunystė yra žmogaus savybė, kuri laike netrunka pakisti, tačiau lygiai taip pat žinome, kad senstant kūnui, siela gali ir turi išlikti amžinai jauna. Tokia ji bus, jeigu į ją nuolat tekės Amžinojo ir Gyvojo Dievo teikiama gyvybė.

Artėjantys Didieji Žolinės atleidai bus vieni pirmųjų vyskupo Lino ganytojiškų žingsnių mūsų vyskupijoje. Atrodo, kad tai Dievo Apvaizdos sutvarkymas, kad šie žingsniai būtų žengiami Stebuklingosios Dievo Motinos – Malonių Versmės akivaizdoje. Dangiškoji Motina Marija, kuriai Jos dieviškasis Sūnus Jėzus Kristus patikėjo mylimiausią mokinį Joną ir jo asmenyje visą Bažnyčią, ten po kryžiumi tapo ypatinga Jėzaus apaštalų karaliene ir motina. Su kūnu ir siela šlovingai paimta į dangų Ji nepalieka mūsų vieny, bet kaip ir mūsų vyskupijos vyskupai emeritai – Juozas Preikšas ir Jonas Kauneckas – savo malda bei tyliu tarnavimu ir toliau lydi visus link mūsų išganytojo ir Viešpaties Jėzaus. Melskimės, kad vyskupą Liną ir jam talkinančius vyskupijos kunigus lydėtų abipusis geranoriškumas, augantis pasitikėjimas ir ištikimybė Kristaus misijai, Bažnyčios misijai šioje žemėje ir konkrečiai mūsų krašte. Evangelijos žinia, Geroji Naujiena, nėra pasenusi ir niekada nepasensta. Keičiasi tik ją skelbiančiųjų ir ja gyvenančiųjų kartos. Svarbiausia, kad ir mes kiekvienas būtume tarp jų.

O Stebuklingoji Krekenavos Dievo Motina – Malonių Versme, lydėk vyskupą Liną ganytojiškos tarnystės keliu mūsų vyskupijoje.



*kun. Gediminas Jankūnas*

## BIRŽELIO MĖNUO KREKENAVOS PARAPIJOJE

Rita Juozėnaitė

Birželis – vyriškas mėnuo. Visą jį ypatingo dėmesio maldoje skiriame Švč. Jėzaus Širdžiai, parapijoje švenčiame mūsų mylimo Antanuko atlaidus, o pirmąjį sekmadienį prisimename gyvus ir mirusius tėčius. Mano pokalbių su tėčiu nebūna daug, jų pradžia nebūna lengva – juk paprastai tėčiai nedaugžodžiauja. Bet jei jau kažką pasako, tai apgalvotai, užtikrintai, kažkaip taip, kad niekas pasaulyje nebebūna baisu... Gal ir ne visi turime dovaną – tokius žemiškuosius tėčius, bet štai Jėzaus mylinti Širdis, o ir dangiškieji globėjai kaip šv. Antanas... Ar gali būti su jais blogai?

Birželio 4 dieną, šeštadienį, 18 val. šv. Mišiose 19 vaikų pirmą kartą priėmė Šv. Komuniją. Visų metų kelionė su mokytoja Svajone ir parapijos bendruomene pasiekė svarbią tarpinę kelionės į amžiną džiaugsmą stotelę. Tikimės, kad ir šventės laukimas metų eigoje su kiekviena diena dovanojo vis daugiau džiaugsmo.

Birželio 5 dieną, sekmadienį, ir Krekenavoje, ir Upytėje, ir Vadaktėliuose meldėmės už gyvus ir mirusius mūsų tėčius.

Po intensyvaus pasiruošimo, birželio 12 dieną, sekmadienį, su trenksmu šventėme parapijos globėjo šv. Antano atlaidus. Šv. Mišias aukojo, o prieš jas ir katechezę vedė t. Severinas Holocher OFM, po Mišių skubėjome užimti vietą pirmose eilėse Vytauto V. Landsbergio koncerte. Kurie nenuėjo iki jo, o vėliau ir švelnių dainų užsūpuoti koncerto klausytojai ir dainuotojai, aikštėje gardžiavosi charčio, mėgino laimę atlaidų loterijoje, rinkosi vaikų parduodamus gražius ir skanius desertus. Oras su lietaus ir saulės pasikumščiajimais pridėjo šventei dar trupinėlį nuotaikingumo. Kai jau visi pamažu skirstėsi, parapijos salėje su kunigu svečiu ir klebonu jaukiam pabuvimui pasiliko pranciškonai tretininkai.

Tą patį Antanuko sekmadienį baigiantis šventei, į piligriminę kelionę Tytuvėnai–Šiluva išvyko vaikai, priėmę Pirmąją Šv. Komuniją, ir jų mamos. Tytuvėnuose kelionės dalyviai susipažino su bažnyčia ir vienuolynu, smagiai vakarojo prie ežero, turėjo jaukų filmo vakarą. 13 dieną, pirmadienį, po nakvynės piligrimų centre, vaikai, mamos ir savanoriai, su gera vėliavų ir skanduočių amunicija pėsčiomis išėjo į Šiluvą. Netoli jos žygio dalyvius pasitiko klebonas kun. Gediminas. 12 val. visi dalyvavo atlaidų šv. Mišiose, vėliau apžiūrėjo Šiluvos muziejaus ekspoziciją, aplankė Maironio gimtinę. Vienas mažytis organizacinis nesusipratimas dovanojo dalyviams progą pamatyti Raseinius bei Lyduvėnuose esantį didžiausią Lietuvoje geležinkelio tiltą. Sulig paskutiniu maldos žodžiu „amen“ Lyduvėnų bažnytelėje visi akimirksniu pašoko ir išskuodė į lauką šurmuliuodami: „Važiuoja, važiuoja!“ Vienas iš maldos prašymų buvo išklaustas žaibiškai.

Birželio 15 d., trečiadienį, įprastu ritmu šventėme kasmėnesinius atlaidus. Mišias aukojo vysk. Jonas Kaucneckas, giedojo Kėdainių kultūros centro sakralinės

muzikos ansamblis „Giesmė“, iš skirtingų Lietuvos kraštų atvykę piligrimai vos išsiteko parapijos namų salėje vykusioje bendroje agapėje. Atlaidų Mišias turėjo ir slaugos ligoninės gyventojai.

Birželio 17 dieną, penktadienį, turėjome džiaugsmo priimti piligrimus, su kryžiumi ir Gailestingumo paveikslu keliaujančius iš Klaipėdos į Krokuvą per Gailestingumo metų šventoves. Jie dalyvavo vakarinėse šv. Mišiose, vėliau vakarojo kartu su parapijos vaikais ir jaunimu, supažindinisiais kelionės dalyvius su parapija ir jaunimo veikla. Kitą dieną, po „Carito“ moterų paruoštų ankstyvų pusryčių ir šv. Mišių, piligrimai buvo maldingai išlydėti.

Jei kas prasukote pro baziliką kažkuriuo birželio 18 dienos, šeštadienio, metu, ryte čia galėjote užtikti tuos pačius piligrimus su kryžiumi, paveikslu ir gausia tautine atributika, vėliau santuokos Mišias, kurias pilnoje bazilikoje aukojo 13 kunigų arba, pavyzdžiui, vakarop, kokį 100 keliauninkų, sėdinčių bazilikoje ir smalsiai klausančių klebono pasakojimų apie šventovę. Na, gal kitą kartą užmatysite...

Birželio 19 dieną, sekmadienį, po šv. Mišių parapijos jaunimo ekipažas išvyko į Šventąją dalyvauti ir pagelbėti Panevėžio vyskupijos ministrantų stovykloje. Keturių dienų teoriniai ir praktiniai užsiėmimai, šv. Mišios, darbai ir pramogos neprailgo, ir 17 ne tik patobulėjusių, bet ir įdegusių ministrantų, po savaitės grįžo dar geriau ir uoliau atlikti savo tarnysčių.

Birželio 26 dieną, nežmoniškai karštą sekmadienį, parapijos klebonas kun. Gediminas, choras ir vienas kitas parapijietis susitiko Paberžėje, kur vyko Tėvo Stanislavo 11-ųjų mirties metinių minėjimas. Čia klebonas aukojo šv. Mišias, po jų buvo šventinamas paminklinis akmuo, skirtas t. Stanislovui, koncertavo V. Genytė ir E. Bavikinas. Kažkurio medžio pavėsyje prieš Mišias kukliai pasveikinome ir tris mūsų choro Jonus ir Janinas.

Antanuko atlaiduose nesulaukėme procesijos. Gaila, tačiau nesusirinko pakankamas mūsų skaičius, ir procesijos laikui bėgant gali būti dar retesnis reiškinys. Kita vertus, turime kitų gražių mūsų tikėjimo liudijimų. Vienas iš jų – jūsų aukos, skirtos, kad kažkam kitam šalia mūsų būtų geriau: nuo Velykų paaukodami viso 1 490 Eur jūs išpildėte jaunimo svajonę vykti į Pasaulio jaunimo dienas ir štai, jei viskas laimingai, jau po geros savaitės Lenkijoje jie susitiks su daugybe kitų tikinčių jaunuolių iš viso pasaulio ir popiežiumi. 407 Eur, jūsų paaukoti šv. Antano atlaidų loterijoje, bus skirti kaminu įdėklui ir krosnelei „Vilties“ salėje įsigyti. Vieni nustoja įvairia pagalba patarnauti parapijoje, kiti – nepamirštate jos reikalų ir žmonių savo maldose. Juk žinome, kai šalia esantiems gerai – mums taip pat gera. Gal ne tipiškai lietuviška, jei sumąstytume pajuokauti, tačiau krikščioniška. Saulėtos gerų darbų ir palaimingo poilsio vasaros!

## Ištrauka iš *Michael White* ir *Tom Corcoran* knygos „Katalikiškos parapijos istorija. ATSTATYK: tikinčiųjų pažadinimas, prarastųjų paieška, pastangos, kad Bažnyčia būtų reikšminga“

..... Knygos pradžia ankstesniuose laikraštėlio numeriuose (nuo 2014 m. gegužės mėn. Nr. 29) .....

### 10. Neapiplėšinėkite Dievo

*Dešimtinė priklauso Dievui ir tie, kurie atsisako ją mokėti, pasiima svetimą nuosavybę. Tie, kurie jos nemoka arba išsisukinėja nuo jos mokėjimo, turi būti ekskomunikuoti ir neatleisti nuo šio nusikaltimo tol, kol nesumokės visos sumos. (Tridento susirinkimas)*

Jėzus apie pinigus kalbėjo visą laiką. Kodėl? Todėl, kad jis suprato, jog jie nuolat mūsų mintyse, širdyse ir dažnai tampa didele kliūtimi santykiuose su Dievu. Jis aiškiai pasakė, kad negali tarnauti abiem, turi apsispręsti: „Joks tarnas negali tarnauti dviem šeimininkams: arba jis vieno nekės, o kitą mylės, arba prie vieno bus prisirišęs, o kitą nieku vers. Negalite tarnauti Dievui ir Mamonai“ (Lk 16, 13).

Kitoje vietoje kažkas kreipiasi į Jį finansiniu klausimu. Ir čia Jėzus pataria: „Žiūrėkite, saugokitės bet kokio godumo“ (Lk 12, 15).

Godumas arba šykštumas yra meilė pinigams ir gėrybėms netinkamu arba netgi pražūtingu būdu. Jis mus pasiekia skirtingomis formomis, todėl turime likti budrūs, kad jį atpažintume. Katalikų moralinėje teologijoje jis laikoma didžiąja yda, nes pinigus sutapatina su gyvenimo tikslu. Jeigu godumas buvo problema vargingoje agrarinėje bendruomenėje prieš du tūkstančius metų, tai jis yra dar didesnė problema šiandienėje vartotojiškoje kultūroje. Kiekvienais metais yra išleidžiama milijardai dolerių reklamai. Naujos technologijos, stiliai, skoniai, modeliai ir brendai kasdien atakuoja parduotuves. Kiekvieną dieną mūsų kultūra primena mums, ko mes dar neturime, skatindama mus tikėti, kad jeigu tik mes tai turėtume, būtume laimingi. Mes perkame šitą melą ir išleidžiame tiek, kiek niekas kitas žmonijos istorijoje.

Katalikai, kaip ir visi kiti, yra giliai įklimpę į kreditinių kortelių ir kitokias vartojimo skolas. Daugelis įtraukia save į paskolas, kurias sunkiai gali išmokėti. Vienas klebonas pasakoja, kaip lankėsi vienu parapijiečių didžiuliuose namuose, kurie yra beveik tušti, nes jiems pritrūko pinigų nusipirkti baldams. Kitas klebonas paskaičiavo, kad, jeigu jo parapijiečiai bažnyčiai paskirtų tiek pat, kiek skiria apmokėti kreditinių kortelių skolos procentus, parapijos pajamos patrigubėtų. Tai yra problema visų bendruomenių, nesvarbu, kokiame ekonominiame lygyje jos būtų.

Kai kurie mūsų parapijiečiai, net jeigu uždirba daug pinigų, neturi galimybės nieko mums duoti, nes jie viską išleidžia savo reikmėms. Nesusitvarkymas su asmeniniais finansais ir skolos yra rimtas streso šaltinis daugelio žmonių gyvenime ir vienas iš pagrindinių faktorių, lemiančių augantį skyrybų skaičių.

Žmonės ne tik kad plauko materializmo jūroje, jie joje skęsta. Kada kalbame apie pinigus, žmonės nežino, kaip gyventi todėl, kad jie nemoka duoti. Godumo priešnuodis ir kelias iš skolų yra davimas.

#### DUOTI YRA NEPAPRASTAI SVARBU

Kada domėjomės, ką kiti yra parašę apie parapijos tarnystę, nuolat nustebdavome ir netgi būdavome šokiruoti, kad dažniausiai nebuvo kalbama apie pini-

gus. Lygiai taip pat niekas iš mūsų neatsimena, kad būtų kalbėta apie pinigus arba davimą katalikiškoje mokykloje ar seminarijoje. Ką Bažnyčia moko apie davimą? Ką apie tai sako Biblija? Kas žino?

Mūsų patirtis nustatė keletą svarbių klaidingų mokymų ir skelbimų, taip pat ir neteisingų pinigų rinkimo metodų daugelyje katalikiškų bendruomenių. Taigi nenuostabu, kad katalikų davimas parapijiniame lygmenyje yra apgailėtinas ir mažiausias arba arčiausiai dugno lyginant su kitomis krikščioniškomis bendruomenėmis. Tai skandalingas Dievo negerbimas, liudijantis tam tikrą nebrandumo lygį. Davimas yra nepaprastai svarbu auginant sveiką parapiją dėl dviejų priežasčių. Pirmoji iš jų labai akivaizdi, kurią daugumas katalikų lengvai ignoruoja: kad parapija gyvuotų, reikia pinigų. Negali įjungti šviesos, šildymo ar organizuoti kokią programą be pinigų. Visos tarnystės kažkiek kainuoja ir davimo nebuvimas pristabdys arba net nužudys bet kokias geras pastangas. Kritiškiausias dalykas, kad pinigai reikalingi sumokėti parapijos personalui. Katalikai yra įpratę bažnyčioje gauti beveik viską už dyka arba už labai mažai, nes parapijose ir mokyklose dirbo žmonės, kurie beveik nieko negaudavo. Tai buvo patogus dalykas, tačiau tokios dienos jau praėjo. Galvojant apie ateitį, parapijose daugiausia darbuosis pasauliečiai, kurių dauguma privalės gauti algą. Ir jeigu jūsų parapija bus sėkminga, parapijos personalui turės būti mokami tokie atlyginimai, kurie išlaikytų juos jūsų parapijoje, kitu atveju tikrai geri darbuotojai neliks pas jus arba neliks ilgam. Taigi parapijos finansų klausimas yra ir rimtas, ir vis labiau darosi kritinis. Nesugebėjimas šio klausimo tinkamai spręsti atves į finansų krizę, kurią jau patiria mūsų katalikiškų mokyklų sistema.

Davimas yra dar svarbiau, kada kalbame apie mokinystę. Kartą jaunuolis prisirtino prie Jėzaus norėdamas tapti jo mokiniu. Atrodo, kad jis viską turėjo, ko reikia, išskyrus vieną dalyką. Kada Jėzus sako jam: „Jei nori būti tobulas, eik parduok, ką turi, išdalyk vargšams, tai turėsi lobį danguje. Tuomet atėik ir sek paskui mane“ (Mt 19, 21), jaunuolis pasišalina. Matas mums primena, kad jis nuėjo liūdnas, nes turėjo daug turto. Ir kiek mums žinoma, jis taip ir netampa mokiniu. Dar kitur Jėzus pasakoja istoriją apie kvailą turtuolį, kuris turtingas turtais, kurie neišliks, ir iš tiesų nėra turtingas tame, kas svarbu Dievui (plg. Lk 12, 21).



Mūsų pinigai ir mokinystė eina ranka rankon.

Nepaisant visuotinio nesupratingumo, kurį papildo pastovus šaipymasis iš pinigų prašymo ar jų rinkimo, ši tema dažniausiai ignoruojama mūsų sakyklose ir apie ją nekalbama kaip apie dvasinį klausimą. Kodėl? Klebonai ir parapijos personalas greičiausiai nėra tinkamai išmokyti, ką apie tai sako Dievo žodis, ir nėra įsitikinę dvasine davimo verte. Šios temos pristatymas lygiai taip pat neišmanantiems ir netikintiems bendruomenės nariams sukeltų konfliktą. Be to suerzinti ir nuvarginti tokio kiekio bažnytinių skandalų pinigų tvarkyme daugelis katalikų tiesiog nustoja tuo domėtis. Taigi atrodo, kad visiems patogiau tiesiog ignoruoti šią temą.

#### ATLAIDAI, KALĖDŲ EGLUTĖS IR MAKARONŲ PIETŪS

Nieko negalime kaltinti tik patys save. Čia ir vėl Gimimo parapija yra vadovėlinė pamoka, ko nereikia daryti. Parapija pradėjo rinktis mokyklos sporto salėje. Iš išorės žiūrint, klebonas ir bendruomenė turėjo gilų troškimą pastatyti bažnyčios pastatą kaip galima greičiau. Tai dažna klaida, nors ir suprantama. Bažnytiniai žmonės nori pastatyti bažnyčias anksčiau negu jų reikia arba atsiranda tie, kas galėtų jas išlaikyti. Žinoma, tai išlaisvina juos iš kassavaitinio glaudimosi skolintose erdvėse ar pastatuose. Bet dar svarbiau, bažnyčios pastatas pasako, kas jie yra kaip bendruomenė. Yra klaidinga taip manyti, nes bažnytinės bendruomenės tapatybė neturi būti apspręsta to, kokiame pastate jie yra. Deja, tai dažniausiai pasikartojanti klaida.

Gimimo parapijoje pasikartojė ta pati seka: jauna bendruomenė, besistengianti augti, užsikrovė ant savęs didžiulę skolą, kuri ėmė dominuoti visame parapijos gyvenime. Kada aukos nepasiekdavo reikiamos sumos dalimis apmokėti skolą, jie iš karto organizuodavo specialias pinigų rinkimo akcijas padengti trūkstamą skirtumą. Taigi pinigų rinkimo akcijos tapo pagrindine parapijos veikla, suėdančia visą parapijos personalo ir savanorių laiką bei jėgas ir trukdanti vykti kam nors kitam. O tada, kada netgi tokios akcijos nepadėdavo surinkti reikiamos sumos, parapija skelbdavo skolos lakštų sistemą, kuri nors ir išradinga, tačiau buvo visiškai nebibliška, nes čia parapijiečiai *skolino* parapijai vietoj to, kad *duotų*. Per eilę metų toks požiūris galutinai suklaidino parapijiečius, kas yra davimas, o parapija ir toliau sunkiai tvarkėsi su finansais. Kad išspręstų šią situaciją, vieną sekmadienį parapijos vadovai iš sakyklos paskelbė tai, ką visiems buvo

lengva suprasti. Jie paskelbė: „Viskas, ko mums reikia, kad ši parapija galėtų gyvuoti, tai po 8 dolerius kas savaitę iš kiekvienos parapijoje užsiregistravusios šeimos.“ Kitais žodžiais tariant, jie sumažino aukas iki paprasto įėjimo mokesčio. Ironiška, kad tokios strategijos vaisius buvo sumažėjusios savaitinės aukos. Atrodo, kad žmonės, kuriems labiausiai tai rūpėjo, ir buvo tie, kurie ir anksčiau duodavo daugiau negu 8 dolerius.

Kai mes pirmą kartą atvykome į Gimimo parapiją, nedaug galvojome apie pinigus. Tiesiog nesupratome jų svarbos, apart to, ką su jais galima daryti. Be to, mūsų bendruomenėje šia tema nebuvo jokios kitos žinios kaip tik „mums reikia daugiau“.

Atrodo, kad čia nuolat vykdavo kokios nors aukų rinkimo akcijos. Kaip mes tai supratome, tokios akcijos buvo akivaizdus būdas papildyti mūsų pajamas ir gauti tai, ko mes norėjome ir ko nebūtume galėję įprastame biudžete. Vieną pavasarį mes netgi nupirkome automobilį ir stengėmės parduoti jį loterijoje. Mūsų pradinės pastangos netgi nepadengė automobilio kainos, todėl teko organizuoti dar keletą papildomų bilietų pardavimų. Per visą tą laiką automobilis stovėjo priešais mūsų bažnyčią – didelis, ryškus, spindintis priminimas to, kokie kvaili mes buvome.

Mūsų neišmanymą ir nesupratingumą papildė dar ir menkas aukojimas. Netgi mes patys neskyrėme daug paremti parapiją. Netgi negalvojome apie tai. Kai kurie iš mūsų personalo darbuotojų laikė, kad jų *darbas* yra jų auka. Kartą per vieną ypatingai erzinantį aukų rinkimą vienas iš mūsų didžiausių savanorių pareiškė: „Aš neduosiu net 10 centų, nes laikas, kurį aš atiduodu per metus, kainuoja mažiausiai 20 000 dolerių.“ Finansiniai sunkumai, su kuriais mes tuo metu buvome susidūrę, gundė mus to savanorio paprašyti ir duoti mums tuos pinigus, o ne laiką.

Iš kitos pusės, kalbant apie mūsų pačių asmeninius finansus, mes abu buvome pakankamai prapuolę: kvailos išlaidos, kreditinių kortelių skolos, finansinio planavimo stoka, jokių santaupų. Ir tai nėra nesusiję.

Viena parapija, kurią žinojome, ant savo iškabos priegatvės buvo parašiusi: „Mes esame dešimtinę duodanti parapija“. Ką jie norėjo tuo įtikinti? Ir buvo akivaizdu, kad tai tik propaganda, nes šalia jų iškabos buvo mažesnis ženklas, reklamuojantis bingo vakarus (aukų rinkimo forma). Atsiprašau, bet negalite būti ir viena, ir kita.

Kad turėtų kur organizuoti savo aukų rinkimo akcijas,

*nukelta į 5 psl.*

## 2016 m. birželio mėn. parapijų pajamos

Rinkliavos	Krekenavos, €	Upytės, €	Vadaktėlių, €
Sekmadienio rinkliava (06-05)	368,-	269,-	95,-
Sekmadienio rinkliava (06-12) (Krekenavoje – šv. Antano Paduviečio atlydai)	614,-	58,-	-
Švč. M. Marijos atlydų rinkliava (06-15)	293,-	-	-
Sekmadienio rinkliava (06-19)	180,-	114,-	-
Sekmadienio rinkliava (06-26)	173,-	75,-	-



ketvirčio makaronų pietus, maža parapija labai išiskolino, kad pastatytų parapijos salę ir virtuvę. Jų pietūs teisėtai buvo žinomi bendruomenėje, bet tuo pat metu ironiška, kad jie vargiai surinkdavo užtektinai pinigų sumokėti mėnesinėms įmokoms, kad padengtų naujo pastato statybų skolą.

Gretimoje parapijoje vykdavo nesibaigiančios didelės, šlykščios, daug jėgų pareikalaujančios aukų rinkimo akcijos. Vasaros atlaidus sekė rudens atlaidai, tada Vėlinės, tada kalėdinių eglių išpardavimas. Tai buvo, ką jie darė. Bet tai tikrai nebuvo tai, ką Viešpats mums liepė daryti.

Aukų rinkimo akcijos gali būti smagios, jų metu patiriama bendrystė, kartais jos parodo bendruomenės socialinę ir etinę kultūrą ir netgi gali tapti pasididžiavimo dalyku. Kaip tokias mes jas pripažįstame ir priimame jų patrauklumą. Bet dažniausiai aukų rinkimo akcijos yra pinigų iškeitimas į kažką arba į kažko galimybę. Taigi tai yra vartojimo dalykas. Ir dažnai jos yra tokios vartotojiškai vartotojiškos, kad iš Kristaus Bažnyčios

padaro karikatūrą. Loterijos, aukcionai, išpardavimai, pietūs, kinas, šokiai, bingo, stipendijų rinkimas – niekas iš šitų dalykų nėra tai, kaip Dievas mokina mus finansuoti Bažnyčios darbą.

Čia kaip su vaisiais – aukų rinkimas yra vaisių skynimas nuo šakų arba nukratymas nuo medžių susirenkant juos nuo žemės. Tai yra tai, kas atrodo sėkminga, žiūrint iš trumpos laiko perspektyvos, bet yra praradimas, kada kalbama apie ilgalaikį bažnyčios finansavimą. Kažkuriuo metu mes nusirinksime visus vaisius nuo medžių; galime netgi pažeisti ar nužudyti medį per daug agresyviai juo naudodamiesi (profesionalūs aukų rinkėjai tai vadina „donorų nuovargiu“). Mes galime nuolat ieškoti vaisių... arba sodinti vaisius vedančius medžius. Tai du skirtingi dalykai, kurie atveda prie skirtingų rezultatų. Sėkmingas parapijos finansavimas turėtų būti susijęs su vaisius duodančių medžių sodinimu – parapijiečių, kurie yra aukojantys. Aukų rinkimas renka aukas, mes turėtume rinkti aukotojus.

..... Tęsinys kitame numeryje .....

## PANEVĖŽIO VYSKUPAS LINAS VODOPJANOVAS OFM

Genadijus (vienuolinis vardas Linas) Vodopjanovas gimė 1973 m. birželio 8 d. Neringoje, Telšių vyskupijoje.

Baigęs vidurinę mokyklą Nidoje, įstojo į Mažesniųjų Brolių vienuolyną Kretingoje. Nuo 1992 iki 1993 metų atliko noviciatą Kennebunkport, Maine (JAV).

1993 m. birželio 4 dieną davė pirmuosius pranciškonų įžadus.

Nuo 1993 iki 1995 metų mokėsi Kauno kunigų seminarijoje, studijuodamas Vytauto Didžiojo universitete Teologijos fakultete.

Nuo 1995 iki 2000 metų studijavo Italijoje, Veronos Studio teologico „S. Bernardino“ prie popiežiškojo universiteto „Antoniano“ ir 2000 m. gegužės 26 d. gavo teologijos bakalauro laipsnį.

1996 m. rugpjūčio 15 d. davė amžinuosius įžadus, pasirinkdamas vienuolinį Lino vardą. 2000 m. liepos 15 d. buvo pašventintas kunigu. Inkardinuotas Mažesniųjų Brolių Lietuvos Šventojo Kazimiero provincijoje.

2000 m. buvo paskirtas Kretingos parapijos vikaru. 2001–2004 metais ėjo Kretingos Viešpaties Apreiškimo vienuolyno Gvardijono pareigas. 2003–2004 m. dirbo Kretingos parapijos klebonu, 2004–2007 m. – Šiaulių Kryžių Kalno vienuolyno Gvardijonu. 2007–2010 metais ėjo Noviciato magistro pareigas. 2007 m. išrinktas Lietuvos Mažesniųjų brolių Šventojo Kazimiero Provincijos viceministru 2007–2013 m. kadencijai. Nuo 2010 m. ėjo Kretingos parapijos klebono pareigas.

2012 m. vasario 11 d. Popiežius Benediktas XVI tėvą Genadijų Liną Vodopjanovą paskyrė Telšių vyskupijos vyskupu augziliaru, suteikdamas jam Quizos vyskupo titulą.

2012 m. balandžio 14 d. Kretingos Viešpaties Apreiškimo Švč. Mergelei Marijai bažnyčioje buvo konsekruotas vyskupu ir paskirtas Telšių vyskupo generalvikaru.

2014 m. spalio 28 d. išrinktas LVK Vienuolijų reikalų komisijos pirmininku.

2016 m. gegužės 20 dieną paskirtas Panevėžio vyskupu.

## VAIKAI IR JAUNIMAS IŠVYKSTA Į SUSITIKIMĄ SU POPIEŽIUMI PRANCIŠKUMI

Manau, jau visi girdėjote, kad 12 Krekenavos, Upytės, Vadaktėlių parapijų vaikų ir jaunuolių bei jų vadovai liepos 20 d. – rugpjūčio 1 d. išvyksta į Pasaulines jaunimo dienas Krokovoje, kuriose dalyvaus net ir pats popiežius Pranciškus. Jaunieji pilgrimai pirmas penkias dienas praleis vienoje iš Varšuvos parapijų, kur apsigyvens juos priimančiose šeimose, dalyvaus įvairiose parapijos veiklose, lankysis gražiausiose Lenkijos sostinės vietose taip patirdami džiugią bendrystę su vietos tikinčiaisiais. Vėliau pilgrimai traukiniu vyks į Krokovą ir ten praleis likusias penkias dienas. Krokovoje jų laukia visų Pasaulio jaunimo dienų dalyvių susitikimai, kasdienės katechezės, įvairūs festivaliai, pilgrimystė, bendra vigilija ir šv. Mišios su popiežiumi Pranciškumi...

Vaikai ir jaunimas dėkoja visiems geradariams, kurie prisidėjo labai svarių indėlių prie šios svajonės išsipildymo. Iš viso jūs paaukojote 1 540 Eur. Pilgrimai meldžiasi ir prašo jums Švč. Mergelei Marijos malonių, globos bei užtarimo ir kviečia prisiminti juos savo maldose šios kelionės metu. Pažadame sugrįžę pasidalinti tuo, ką patyrėme ir išgyvenome, su jumis visais.



Su džiaugsmu,  
parapijos vaikų ir jaunimo veiklos koordinatorius Kęstutis Lapiniauskas

## EKUMENINIS PAREIŠKIMAS „ŽMOGAUS GYVYBĖ PAGALBINIO APVAISINIMO ĮSTATYMO KONTEKSTE. KRIKŠČIONIŠKOJI PERSPEKTYVA“

Lietuvos Vyskupų Konferencijos pirmininkas arkivyskupas Gintaras Grušas  
 Vilniaus ir Lietuvos Ortodoksų arkivyskupas Inokentijus  
 Lietuvos Evangelikų liuteronų Bažnyčios vyskupas Mindaugas Sabutis

Didžiausios Lietuvos krikščionių Bažnyčios pastaruoju metu sulaukia nemažai prašymų išaiškinti, ką krikščionybė moko apie kūriniją, apie gyvybės – ypač prasidėjusios žmogaus gyvybės – vertę bei kokia turėtų būti iš šio mokymo išplaukianti krikščionio laikyena. Ypač daug klausimų užduodama apie šių Bažnyčių mokymą Pagalbinio apvaisinimo įstatymo kontekste. Atsiliepdami į šiuos prašymus, Katalikų, Ortodoksų ir Liuteronų Bažnyčių vadovai Lietuvoje vieningai primena, kad pagarba gyvybei kyla iš šv. Rašto, atskleidžiančio, kad žmogus yra kūrinijos viršūnė. Dėl šios priežasties tik žmogui yra būdingas orumas. Būtent dėl to žmogaus gyvybė – neliečiama. Bažnyčių mokymą paremia ir šiandienos medicinos mokslo neginčijamai įrodyta tiesa, jog žmogaus gyvybė atsiranda nuo apvaisinimo momento, kada susikūrus embrionui, pradeda vystytis unikalus žmogaus organizmas. Kiekvienas iš mūsų praėjo šį savo gyvenimo etapą.

Valstybė Konstitucinio Teismo asmenyje taip pat pripažįsta, kad „gyvybė ir orumas yra neatimamos žmogaus savybės, todėl negali būti traktuojamos atskirai. [...] žmogaus gyvybė ir orumas, kaip išreiškiantys žmogaus vientisumą ir jo nepaprastą esmę, yra aukščiau įstatymo. Atsižvelgiant į tai, žmogaus gyvybė ir orumas vertintini kaip ypatingos vertybės. Konstitucijos paskirtis tokiu atveju yra užtikrinti šių vertybių gynimą ir gerbimą. Šie reikalavimai keliami visų pirma pačiai valstybei“ (1998 m. gruodžio 9 d. Konstitucinio teismo nutarimas).

Mes, didžiausių Lietuvos krikščionių Bažnyčių vadovai, norime priminti, kad nepagarba žmogaus gyvybei (taip pat ir dar negimusio žmogaus gyvybei) nesuderinama su buvimu krikščionimi. Būti krikščionimi – reiškia būti žmogaus orumo ir gyvybės gynėju. Tai saisto kiekvieno krikščionio sąžinę ir įpareigoja atitinkamai elgtis.

Kalbėdami apie žmogaus orumo ir jo gyvybės gynimą Pagalbinio apvaisinimo įstatymo kontekste, konstatuojame, kad Seimo priimtas Pagalbinio apvaisinimo įstatymas apriboja manipuliacijas su žmogaus embrionu ir dėl to yra deramas politikų bandymas kiek įmanoma labiau apsaugoti žmogaus gyvybę.

Negalime nepastebėti, kad tikintiesiems, tarp jų

ir Seimo nariams, sąžinės konfliktą neišvengiamai kelia pasiūlymai, kuriais siekiama keisti Seimo priimtą Pagalbinio apvaisinimo įstatymą. Su pagarbos žmogaus

gyvybei principu nesuderinami neribotas, t. y. daugiau nei reikia vienai procedūrai, embrionų kūrimas, neribotas jų šaldymas ir sunaikinimas pasibaigus saugojimo terminams, embrionų atranka pagal genetinius požymius ir tokios atrankos metu „netinkamais naudoti“ pripažintų embrionų sunaikinimas. Tokiais pasiūlymais valstybė skatina eksperimentus su embrionais. Ši siūloma įtvirtinti Pagalbinio apvaisinimo įstatymo nuostata iškreipia įstatymo esmę, nes leidimas kurti neribotą embrionų kiekį bei juos šaldyti neišvengiamai veda prie dar didesnių manipuliavimų žmogaus gyvybe.

Taip pat atkreipiame dėmesį, kad su Bažnyčių mokymu apie žmogų, jo santuoką ir šeimą nesuderinamas siekis Seimui pateiktomis pataisomis įteisinti lytinių ląstelių donorystę, donorams net suteikiant „kompensaciją“ už lytines ląsteles. Lytinių ląstelių donorystė pažeidžia santuokos integralumą, vaiko teises žinoti savo biologinius tėvus bei augti globojamam jų šeimoje.

Lietuvos Respublikos Konstitucijos 25 ir 26 straipsniai visiems piliečiams garantuoja minties, tikėjimo, sąžinės laisvę bei pripažįsta žmogaus teisę turėti savo įsitikinimus ir juos laisvai reikšti, todėl visi piliečiai, tarp jų – ir visi tikintieji krikščionys turi ir teisę, ir svarbią pareigą kalbėti visais valstybės ir visuomenės gyvenimo klausimais, taip pat visais įstatymų numatytais būdais skleisti bei aiškinti krikščioniškąją mokymą. Šitai ypač pasakytina apie situacijas, kai svarstomi su žmogaus gyvybe – šia viena iš pamatinių vertybių, kurią saugoti kviečiami visi geros valios žmonės – susiję klausimai.

Moralinė pareiga kviečia kiekvieną krikščionį pažvelgti į savo sąžinę, kuri yra Dievo balsas žmoguje. Kiekvienas turime pareigas visuomenėje, jai vienu ar kitu būdu tarnaujame ir esame atsakingi prieš Gyvybės Kūrėją.



### RAŠTINĖS DARBO LAIKAS LIEPOS IR RUGPJŪČIO MĖN.

Liepos mėnesį raštinė dirbs tik penktadieniais ir šeštadieniais įprastu laiku – nuo 9 iki 15 val. Telefonu (8 620 20989) kreiptis galima įprastai – nuo antradienio iki šeštadienio 9–15 val. Laidotuvių atveju ne darbo dienomis Jums pagelbės parapijos namų administratorė Akvelina (8 611 88035).



## SVEIKINAME!

Nuoširdžiai sveikiname širdinga ir išminties dosnia savo kūryba su laikraštėlio skaitytojais besidalijantį Vincą Steponavičių, švenčiantį 90 metų jubiliejų! Te Dievas laimina ir Krekenavos Dievo Motina apgaubia savo rūpestinga globa.

### APIE GYVENIMĄ

*Aš myliu tave, gyvenime, karšta širdim  
Ir geriu tave lyg vandenį laukų šaltinio...  
Nežinau, ar dar ilgai aš džiaugsiuosi tavimi,  
Kiek kelių išvaikščiosiu savoį Tėvynėj.*

*Sparčiai eina metai, nešdami mane kartu,  
Čia ruduo, čia pavasaris sugrįžta vėlei.  
Pripratau prie tavo greitai skubančių dienų  
Ir man maža šiandien skrydžio vyturėlio...*

*Kai girdžiu, gyvenime, tau skirtas dainas,  
Dirbti ir dainuoti su visais dar trokštu.  
Pamilau darbu skambančias tavo dienas  
Ir man maža klony almančio upokšnio...*

*Aš norėčiau būti žygyj visada su dideliais,  
Nepailst ir nuošalyj nebestovėti...  
Kai pavargsiu, eidamas gyvenimo keliais,  
Tai sugrįšiu į gimtinės žemę pailsėti...*

Vincas Steponavičius



## KVIEČIAME GAILESTINGUMO METŲ PILIGRIMYSTEI!

Ypatingasis Gailestingumo jubiliejus suteikia progą pelnyti visuotinius atlaidus aplankant Gailestingumo metų šventoves Lietuvoje. Viena tokių šventovių yra ir Krekenavos bazilika. Piligrimo pasą galite gauti sekmadieniais bazilikos gale, nuo antradienio iki šeštadienio – raštinėje darbo valandomis. Antspaudą ir piligrimystės intencijų knygą rasite bazilikos gale.

Bazilika atidaryta nuo antradienio iki sekmadienio nuo 9 iki 20 val. (žiemos laiku – nuo 9 iki 18 val.).

## ŠVENTOJO TĖVO INTENCIJOS

### Liepos mėnesiui:

- Kad būtų deramai gerbiami čiabuviai, kurių tapatybei ir netgi gyvybei kyla grėsmė. (B)
- Kad Bažnyčia Lotynų Amerikoje ir Karibuose, pasitelkdama savo misiją žemyne, skelbtų Evangeliją su nauja jėga ir užsidegimu. (E)

### Rugpjūčio mėnesiui:

- Kad sportas būtų tautų broliško susitikimo proga ir prisidėtų prie taikos stiprinimo pasaulyje. (B)
- Kad krikščionys gyventų Evangelija, liudydami tikėjimą, sąžiningumą ir artimo meilę. (E)

## SNIEGINĖS ATLAIDAI BAZILIKOJE

Rugpjūčio 5 d. (penktadienį) bazilikoje švęsime Švč. Mergelės Marijos bazilikos pašventinimo (Snieginės) atlaidus. Šv. Mišios – 18 val. Kviečiame bendrai maldai!



## DIDIEJI ŠVČ. M. MARIJOS ĖMIMO Į DANGŲ (ŽOLINĖS) ATLAIDAI RUGPJŪČIO 13–15 D.

### Rugpjūčio 13 d., šeštadienis

#### CARITO IR LIGONIŲ DIENA

10 val. Vidinio išgydymo pamaldos

11.30 val. Katechezė

12 val. Šv. Mišios

13.30 val. Koncertas ir agapė bazilikos aikštėje

15 val. Švč. Sakramento adoracija

18 val. Šv. Mišios

### Rugpjūčio 14 d., sekmadienis

#### ŠEIMŲ IR JAUNIMO DIENA

11.30 val. Katechezė

12 val. Šv. Mišios

13.30 val. Koncertas ir šeimų agapė bazilikos aikštėje

15 val. Švč. Sakramento adoracija

18 val. Šv. Mišios

19 val. Koncertas-šokiai miestelio aikštėje

21 val. PJD 2016 išpūdžių pasidalijimas bazilikos aikštėje

### Rugpjūčio 15 d., pirmadienis

#### ŽOLINĖS DIENA

9 val. Šv. Mišios

10 val. Švč. Sakramento adoracija

12 val. Šv. Mišios. Žolynų šventinimas (TV transliacija)

13.30 val. Koncertas bazilikos aikštėje

15 val. Švč. Sakramento adoracija

18 val. Šv. Mišios

Papildomai bus klausoma išpažinčių ar galima pasikalbėti su kunigu adoracijos metu.

Daugiau informacijos – [krekenavosbazilika.lt](http://krekenavosbazilika.lt)

Rugpjūčio 11–17 dienomis vyks tradicinė Žolinės atlaidų savanorių stovykla. Jos tikslas: patarnauti liturgijoje, pasirūpinti piligrimų svetingu priėmimu, kai kuriomis programos dalimis, taip pat bendra tvarka atlaidų metu. Šiomis dienomis parapijos namuose nebus galima šarvoti, taip pat naudoti didžiosios salės geduliniams pietums ar kitoms reikmėms. Visos patalpos bus naudojamos stovyklai ir piligrimų priėmimui. Atsiprašome už nepatogumus.



## PAMALDŲ LAIKAS

### Krekenavos Šv. M. Marijos Ėmimo į dangų bazilikoje

Sekmadeniais, šeštadieniais 12 val.

Penktadieniais 18 val.

Atleidų 15-omis mėn. dienomis 10 ir 12 val.

Laidotuvių atvejais (išskyrus pirmadienius) 12 val.

### Upytės Šv. Karolio Boromiejaus bažnyčioje

Sekmadeniais 10 val.

### Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko bažnyčioje

Rugpjūčio 7 d. 14 val. (XIX eilinis sekmadienis)

Rugsėjo 4 d. 14 val. (XXIII eilinis sekmadienis,

šv. Izabelės atleidai)

### Krekenavos slaugos ligoninėje

Trečiadieniais sutartu laiku



Švenčiausiojo Sakramento adoracija Bazilikoje  
pirmąjį mėn. sekmadienį 9–12 val.  
atleidų 15-ą mėn. dieną 11–12 val.

*Ateikite, pasarbinsime Viešpatį!*

**Marijos legiono** nariai renkasi šeštadieniais  
po šv. Mišių parapijos namų bibliotekoje.

Kviečiame apsilankyti Krekenavos parapijos namuose  
esančioje **bibliotekoje**. Darbo laikas: šeštadieniais ir  
sekmadieniais 13–15 val. Dėl knygų pristatymo į namus  
kreiptis į Marijos legiono narius ar susitarti raštineje.

## 2016 m. birželį pakrikštytieji

### Krekenavos parapijoje

Ieva Marija Sadauskaitė

Lėja Marija Narkevičiūtė

Kajus Jokūbas Narkevičius

Ema Kubiliūtė

### Upytės parapijoje

Margarita Marija Šniukštaitė

Teodoras Šniukšta

Karina Ona Vaitkūnaitė

### Vadaktėlių parapijoje

Ramutė Ieva Virinaitė (Krikštas ir

Pirmoji Šv. Komunija)



## 2016 m. birželį susituokusieji

### Krekenavos parapijoje

Andrius Meškauskas ir

Brigita Jasnauskaitė

Darius Tiškus ir

Raminta Budrevičiūtė

*Sveikiname!*



## KONTAKTAI

**Klebonas-ректорius** kun. dr. Gediminas Jankūnas

### Krekenavos parapijos rekvizitai

Bažnyčios g. 19, Krekenava, 38306 Panevėžio r. sav.

tel. 8 620 20989

www.krekenavosbazilika.lt

el. paštas: krekenavosbazilika@gmail.com

sąsk. nr. LT457300010002378753

įm. kodas 191260418

### Parapijos referentė ir vargonininkė

Rita Juozėnaitė, tel. 8 656 39249

### Krekenavos parapijos zakristijonas ir ūkvedys

Algirdas Pogužinskas, tel. 8 620 66136

### Krekenavos parapijos religinio ugdymo vadovė

katechetė Svajonė Lapiniauskienė, tel. 8 615 53708

### Krekenavos „Carito“ vadovė, „Vilties“ salės administratorė

Akvelina Pogužinskienė, tel. 8 611 88035

### Krekenavos parapijos vaikų ir jaunimo veiklos

### koordinatoriumi, Vadaktėlių parapijos zakristijonas

Kęstutis Lapiniauskas, tel. 8 622 10859

### Marijos legiono Prezidiumo pirmininkė

Aldona Juozapaitienė, tel. 8 616 05378

### Krekenavos Gyvojo Rožinio būrelis

Gema Plėštytė, tel. 8 605 81765

### Upytės parapijos rekvizitai

Upytės k., 38040 Panevėžio r. sav.

tel. 8 616 39715

el. paštas: upytesparapija@gmail.com

sąsk. nr. LT607300010077097292

įm. kodas 191261858

### Upytės parapijos sielovados pagalbininkė

ses. Inga Margevičiūtė PAMI, tel. 8 683 95325

### Upytės parapijos zakristijonas

Tomas Černauskas 8 656 62 142

### Upytės parapijos vargonininkė

Pranutė Adomaitienė, tel. (8 45) 570 616

### Upytės „Carito“ vadovė, šarvojimo salės administratorė

Janina Bagdanskienė, tel. 8 657 72094

### Ekstraordinariniai Komunijos dalintojai

Bazilikoje – Kęstutis Lapiniauskas

Nešti pas ligonius – Ramutė Valikonienė

## 2016 m. birželį iškeliavusieji į Amžinybę

### Krekenavos parapijoje

Juozas Užkuraitis, 98 m.

Aldona Gudirgienė, 87 m.

Antanina Jurevičienė, 85 m.



Prisiminkime  
Juos maldose.

### Vadaktėlių parapijoje

Ona Aldona Aleliūnienė, 91 m.

Antrąjį mėn. šeštadienį 12 val. – sudėtinės  
šv. Mišios už mirusiuosius (aukų dėžutė kairėje  
pusėje prie Marijos statulos).